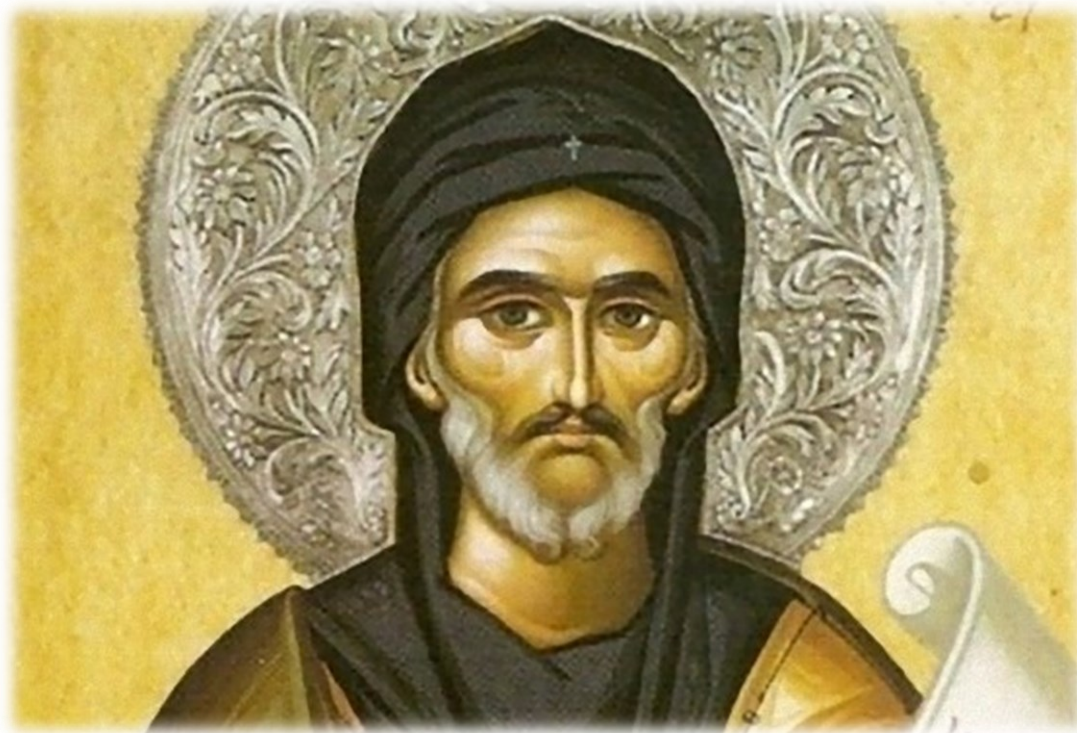

Η θύρα της ευσπλαχνίας του Θεού.

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος.

Νομίζω, ακούσατε ότι έχει ετοιμασθεί η γέεννα και η άσβεστη φωτιά και το τρίξιμο των δοντιών και το εξώτερο σκοτάδι, και ακόμη το σκουλήκι και ο φοβερός ποταμός της φωτιάς, που καίει μπροστά από τον Κριτή, να τρέχει με πολλή ορμή και να είναι απειλή για μας από τον φιλόανθρωπο Κύριο, αν δεν τηρούμε τις εντολές του Θεού, αν δεν δροσίσουμε από πριν με τα δάκρυά μας τη φλόγα, αν δεν σβήσουμε τη γέεννα με τη μετάνοια, αν δε σκοτώσουμε το σκουλήκι με τη σωφροσύνη, αν δεν εξευμενίσουμε, όπως πρέπει, τον απλανή Δικαστή, όσο είμαστε σ' αυτή τη ζωή, αν δεν προλάβουμε να εξομολογηθούμε στον παρόντα κόσμο για τον εκεί Κριτή, αν δεν παρουσιάσουμε μετανοημένο τον εαυτό μας, που είναι ο μόνος που μπορεί να εξευμενίσει τον Κριτή.

Διότι ο Θεός όρισε τα βασανιστήρια για τον Διάβολο και τους αγγέλους του, και όχι για μας, αλλά εξαιτίας της πολλής φαυλότητάς μας γινόμαστε κληρονόμοι εκείνων των φοβερών βασανιστηρίων· και όσα απειλήθηκαν για τον φοβερό Δράκοντα, αυτά τα υποφέρουμε οι άνθρωποι με τη θέλησή μας. Διότι λέει, «Φύγετε στο αιώνιο πυρ, που είναι ετοιμασμένο για τον πονηρό Δράκοντα και για τους αγγέλους του» (Ματθ. 25:41). Δε λέει, «για τους ανθρώπους».

Διότι, αν στην παρούσα ζωή υποφέρουν τόσα δεινά και τόσα απερίγραπτα είδη τιμωριών όσοι εδώ κάνουν φαυλότητες, πόσο περισσότερο στη μέλλουσα ζωή θα επιβάλει εκείνο το αλάθητο και αδωροδόκητο δικαστήριο, εννώ το δικαστήριο του Κριτή, τις τιμωρίες σ' εκείνους που ανόητα αμάρτησαν σ' αυτόν, δηλαδή σ' εμάς τους αμαρτωλούς.

Ω, πόσο μεγάλη είναι η τύφλωσή μας! Παρακαλούμε τον Θεό να μας ακούσει και να ανοίξει για μας την θύρα της εισόδου στον εαυτό μας, που εμείς κλείσαμε, εννώ τη θύρα της ικεσίας.

Τι κάνεις, άνθρωπε, που πάσχεις από ανοησία! Η θύρα του Δεσπότη είναι διαρκώς ανοιχτή για μικρούς και για μεγάλους, και εμείς τον ενοχλούμε να μας ανοίξει, αν και οι ίδιοι την κλείσαμε για τους εαυτούς μας. Διότι στο χέρι μας είναι να την ανοίξουμε και να την κλείσουμε. Αν δεν αμαρτήσουμε, θα μείνει για πάντα ανοιχτή η θύρα της ευσπλαχνίας του Δεσπότη για τους ανθρώπους· αν λοιπόν αμαρτάνουμε, αμέσως κλείνει.

Για να πλησιάσουν στον ίδιο τον Θεό με την προσευχή, ο Θεός δε θα κλείσει τη θύρα για τους δούλους του, αλλά θα μείνει πάντοτε ανοιχτή για κείνους που τον αναζητούν· διότι ο ίδιος είπε και να ζητούν και να ερευνούν και να χτυπούν τη θύρα (Ματθ. 7:7), προσφέροντας πρόθυμα τη δωρεά του σ' εκείνους που τη ζητούν.

Μη γίνεσαι ο ίδιος σκληρός για τον εαυτό σου, άθλιε, ούτε να λογαριάζεις ανθρώπινη αδυναμία στον Θεό. Αίτιοι είμαστε εμείς, οι οποίοι με την κακία μας υψώνουμε τείχος και κατασκευάζουμε θύρα για τις προσευχές.

Λοιπόν, αφού ειρηνεύσεις, συμφιλίωσου με τον εαυτό σου και ελευθέρωσε από τα δεσμά την ψυχή σου, που την έδεσες. Διότι ο Θεός στέκεται και σε περιμένει ακόμη, ώστε εσύ, άνθρωπε, να συμφιλιωθείς με τον Δεσπότη. Διότι ο ίδιος πάντοτε ποθεί τη δική σου επιστροφή, ώστε αφού ζήσεις με σεμνότητα να σε δεχθεί.

Λοιπόν, ειρήνευσε τον εσωτερικό σου άνθρωπο με τον εξωτερικό, και στο εξής γίνε ελεύθερος από την πικρή δουλεία, και έτσι θα βρίσκεις πάντοτε τη θύρα, που έκλεισες για τον εαυτό σου, ανοιχτή για τις ικεσίες σου. Γι' αυτό, η δόξα ανήκει στον Πατέρα και στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα, τώρα και στους αιώνες. **Αμήν.**

Από το βιβλίο: ΟΣΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ ΕΡΓΑ, τόμος Δ'. Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη 1992, σελ. 316.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>